

Тавре маълум, аз 16 то 26 сентябри соли чорӣ дар шаҳри Варшава Ҳамоиши солонаи САҲА оид ба меъёрҳои инсонӣ ва ҳуқуқи башар доир гардид. Ҳуди Ҳамон рӯзи Ҳамоиш бо ном чанде аз намоёндаҳои оппозитсионӣ тоҷик (дар асл онҳо оппозитсия нестанд), аз ҳузури ҳеш дар Ҳамоиш худситоӣ карданд.

Ҷошғӯҳои Абдулло Раҳнамо

Чун бо ӯвағӯҳои ин теъдод аз аслбохтаву ҳудобеҳабару ҳудфурӯш аз азал ошноам, аз сару садобаландкуниҳояшон зуд дарк кардам, ки чунин шеваи гуфтори ҳашинашон танҳо василаи ором карданикалби пур аз кину сиёҳи онҳосту бас. Аз сӯи дигар, бояд назди хоҷагонашон ҳар сенту еврои хӯрдашонро ҳисобот диҳанд ва барои фаъолияти ояндаву грантгирӣ роҳро ҳамвор созанд.

Аз сухбати коршиноси масоили сиёсӣ, мушовири раиси Маркази тадқиқоти стратегии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Абдулло Раҳнамо бо хабарнигори ҳафтаномаи “Тоҷикистон”(№41, аз 9 октябри соли 2019), ки узви ҳаёти давлатӣ дар ҳамоиши мазкур буд, пурра итминон ҳосил кардам, ки он тӯдаи муҳолифу “музокиротчӯ”, чанде аз гумроҳзадаву ҷодагумкардаанд, ки аз карда пушаймону роҳу воситаи музокирот мечуянд.

Абдулло Раҳнамо зимни сухбат бо хабарнигор окилонаву одилона зохиру ботини онҳоро ҷош карда, ҳулоса кардааст, ки “Муҳолифон ҷониби музокира нестанд.”Бале, тӯдаи инсонношиносу кӯрзехн, тангдилу ҳоҷапараст, ки алфози кабеҳ бар забону дилҳои торик доранд, магар метавон бо ин теъдод сари мизи музокирот нишаст? Ҳеҷ гоҳ! Ҳарчанд ин теъдод ҳудро олиму орифи исломӣ мепиндоранд, аммо дар асл рафтору гуфтор, муомилаву муносибати зишти эшон нишонгари он аст, ки ин теъдод бозичаи дасти бегонагонанд.

Ин теъдод аз ҳилагару маккор магар фаромӯш кардаанд, ки замоне маҳз ҳамин тирасарон бо тире тӯпи бегонагон ҳонаи тоҷик сӯхтаву садҳо ҷавонмардонӣ тоҷикро ба ҳалокат расонида, садҳои дигарро бегона дар ватану дур аз ватан гардонида буд. Агар Сарвари давлат нақшаи сулҳ тарҳрезӣ намекарданд, яқин буд, ки ин тирасарон имрӯз дар ҳаёти ДИИШ-у “Толибон”майдонтозӣ доштанд.Роҳбарони нахзат бо дастури ҳоҷагонашон хоستانд аз ҳузури гурезаҳои тоҷик дар Афғонистон суиистифода кунанд, аммо бозгашти дастаҷамъонаи гурезаҳои тоҷик, ки бо ибтикор ва ташаббуси Пешвои миллат сурат гирифт, аҳдофу мақсадҳои шуми муҳолифони ҷангчӯ ба бод дод.

Муҳолифон неруи кавӣ дорад?

Як тан аз узви муҳолифин Шохнаими Карим (Кузов) дар сухбат бо як нафар аз собик нахзатиҳои ба ватанбаргашта изҳор доштааст, ки “Онҳо неруи кавӣ доранд ва танҳо дар ҳолати зарурат метавонанд ҳукумати Тоҷикистонро водор ба музокирот кунанд.” Аз ҷунин тарзи гуфтори нахзатии ҳуношом ҷун оина рӯшан мегардад, ки ин теъдод аз ҳуни инсонӣ сернашуда ҳоҳони дигарбора ба ҳоку ҳун кашидани Тоҷикистони бихиштосоянд.

Аммо гофил аз як чизанд: бо хамон шеваи хуношомӣ дар хуни худашон галтон хоханд гашт. Зеро ҳар кӣ рӯи раҳи дигарон чоҳ мекобад, ногузир худ рӯзе не рӯзе ба чоҳи кандааш сарозер меафтад. Ин гуфтаҳо на пешбиниву пешгӯӣ, балки аз таҷрибаи талҳи гузашта ҳосил шудааст, ки бадҳохи қасон асло ба мақсад нарасад...

Шояд Шохнаиму дигар аз роҳбарони нахзату ҷонибдоронашон, ки дар маҷмӯъ ҳамагӣ 10-12 нафаранд, ба ғурӯҳҳои таҳрибкори дар Афғонистонбуда – “Толибон”-у бо ном ҷангандаҳои Давлати исломӣ тақядоранд?! Бале, дар ин гуфтаҳо ҳеҷ ҷойи шакку тардид нест, зеро ин теъдод аз худхӯрдаҳои худро опозитсияёнкарда, ки зери домони хоҷагони ғарбиву шаркиашон панаҳ мебаранд, чузъе аз Давлати исломиву “Толибон”-анд. Дар маҷмӯъ, ҳар соҳмону ҳизбу ҳаракатҳои исломии тундраве, ки дар ҷаҳон арзи ҳастӣ доранд, хоҳуноҳох аз ДОИШ пуштибонӣ мекунанд.

Тири Бен Лодин ҳок ҳӯрд

Чанд сол пеш ҷиҳати иштирок дар яке аз конфронсҳо, ки мавзӯи терроризми ҷаҳонӣ матраҳ буд, сафари Покистон доштам. Баъд аз анҷоми конфронс, як нафар аз таҳлилгари покистонӣ (бо дарҳости ӯ аз ифшои ному насабаш худдорӣ мекунам), ки аз масоили сиёсии Тоҷикистон ва ғайрияти ҳизби нахзати исломӣ хуб оғаҳ буд, дар суҳбати ҳосса ғакти ҳеле аҷиборо бароям қисса қард: ба андешаи ӯ, нақшаи сохтори Давлати исломӣ ҳанӯз солҳои қаблӣ дар Покистон бо пешниҳоди тавсияи Усома бинни Лодин тарҳрезӣ гашта буд ва мебоист маркази будубоши ин давлати сияҳкор на дар Сурия, балки дар Бадахшони Тоҷикистону Афғонистонрӯйи қор меомад ва кишварҳои Афғонистону Покистон ва ҷинҳои уйғурӣ бунёдгузори Давлати исломиро қумаку дастгирӣ мекарданд. Вакте ҷанги шаҳрвандӣ дар Тоҷикистон оғоз гашт, ақсар хуб оғаҳанд, ки дар минтақаи Вахшонзамин ҷангандаҳои Гулбиддини Хикматиёрҳамроҳ бо муздуронашон Ҷумъаи Намангонӣ ва Тохир Юлдошев (шаҳрвандони Ёзбекистон) роҳбалладу фармондеҳи муҳолифин буданд, ки ҳамаро саросар аз дами теғ меғузaronиданд. Ҳатто дар он замон нақшаи ҷой додани ғуреҷаҳои тоҷик дар қаламрави Афғонистон ва ҳамҷун сипари зинда мавриди истифода қарор додани онҳо миёни сарони нахзати исломии Тоҷикистон ва Афғонистону намоёндаи Усома тарҳрезӣ шуда буд. Воқеаҳои баъдӣ тибқи сенарияи қаблан омодагаштаи нахзатиҳо хоҷагонашон

амалӣ гашт: мардуми минтакаи Вахшонзамин дарёи Омуро убур карда, сарзамини Афғонистонро барои худ панохгоҳи беҳавф қарор доданд. Собик гурезаҳо қисса мекунанд, ки роҳбарону ғайилоли нахзати исломии Тоҷикистонро намояндаҳои Ал-Қоида бо парчами ташиқоти террористӣ истиқбол гирифтанд. Баъдан машқу тамрини ҷангии таҳрибқори ҳизби нахзати исломии Тоҷикистон дар лагерҳои ҷангии Покистон оғоз гашт.

Дар анҷоми гуфтор таҳлилгари покистонӣ шукрона кард, ки бо ибтиқор ва ташаббуси Роҳбари давлати тоҷикон Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллии дар Тоҷикистон ба имзо расиду ҳадафҳои олуида бо гарази ХНИ ва хоҷагонашро барбод дод.

Бале, метавон ба ин гуфтаҳои таҳлилгари покистонӣ розӣ шуд. Зеро харҷанд муҳолифин ҳудро як ҷониби сулҳ ба ҷаҳониён муаррифӣ карда буданд, аммо пайваста аз хоҷагонашон, ки дар сар андешаву афқори таъсиси ташиқоти Давлати исломиро доштанд, дастуру супоришу пулу мол мегирифтанд ва мақсад доштанд то базаву заминаи мустаҳкамӣ таъсиси Давлати исломиро дар қаламрави Тоҷикистону Афғонистон роҳандозӣ кунанд. Воқеан ҳам, муҳолифони ношукру носипос замони барқарории сулҳу оштии ниқоби сулҳ бар рӯй доштанд ва аз ҳаракату рафтору гуфторашон яқин маълум буд, ки ин тоифа аз бадандеш ҳайрҳои миллиату кишвар нестанд.

Меғӯянд, ки забони дузду ғар дароз аст. Қабириву ҷанд нафарак аз пайравонаш шабақаҳои иҷтимоӣ, баҳусус Фейсбук ва сомонаҳои бадбуяшонро ба минбари игвою дасиса ва тасқини қалбҳояшон табдил дода, рӯз то беғох амсоли сағҳои дайдуи ғургони ғурусна фарёду уллос мекашанд. Бале, уллосу фарёди онҳо аз тарси ҷон асту бас!

Дар анҷоми гуфтор, дубора рӯҷӯ мекунам ба гуфтаҳои таҳлилгари покистонӣ: Нахзатиho чузъе аз қаноти ДИИШ-анд. Пас, агар ҷунин аст, метавон ба пешниҳоди Абдулло Раҳнамо роҷеъ ба таъсиси платформа ҷихати мубориза бо падидаи ифротгароӣ розӣ шуд. Бовар дорам, ки садои муштарақи ҳар шаҳси ҳайрҳои ватандӯст ҳар ғуна мақсаду нияти нопоки бадҳошонро ҳадафи ҳок ҳоҳад кард.

Зубайри Баҳтовар,

тахлилгар

бознашр аз рӯзномаи “Тоҷикистон”